

Vedkommende Loven af 23. Maj 1873 og Loven af 22. April 1904. Vi tillade os her at minde om de ofte tidligere fremdragne Forhold, som tale til Gunst for Ribeeegnen: at Marskjorderne have været højt skyldsatte, at Fredsslutningen i 1864 i flere Henseender medførte store Tab for den, og at Marsken er gennemskåren af to store Vandløb, Kongeaa og Ribesaa, som kræve kostbare Slusebygninger, medens der f. Eks. paa Lolland kun var Tale om mindre Vandløb. (Inspektør Feilberg henleder i sin Skrivelse af August 1904 (Aktstykke 2 c) Opmærksomheden paa, at under lignende Arbejdsforhold af national Betydning betales i vort Naboland Sverige $\frac{1}{3}$ af Befolkningen, medens Staten betaler $\frac{2}{3}$. Den første Del af denne Lov af 29. Marts 1899 er vedlagt som Aktstykke 4).

Kommissionen tillader sig derfor som Resultat af sine Overvejelser at fremsætte følgende: Vi maa formene, at Kommissionen af 1865 har Ret, naar den i sin Betænkning af 1870 udtaler, at Anlægget af et Sødige for den omhandlede Kyst maa betragtes som et overordentligt Gode, som en Velgerning for den hele Egn og som et Foretagende, der er egnet til Regeringens kraftigste Understøttelse. Vi slutte os dernæst til Inspektør Feilbergs Udtalelse om, at Omkostningerne ved Digebygningen for alt Jordarbejds og Jorderstatningens Vedkommende neppe ville være større, end at Beboerne med Fordel ville kunne udrede et saadant Beløb, men at der paa Grund af de særlige Forhold kan være Grund til at gaa saa langt ned med Fordringerne til Beboerne, som Staten mener at kunne forsvare. Endelig kunne vi ganske tiltræde det danske Hedeselskabs Udtalelse i Sagen (paa et enkelt Punkt af mindre Betydning tillade vi os dog at gøre en Indvending*), og vi tillade os derfor at medgive denne vor varmeste Anbefaling.

Hvad angaar Forbindelsen mellem Digeanlægget og et eventuelt Havneanlæg, skal Kommissionen udtale, at Digeanlægget ikke vil foregribe noget med Hensyn til Tilvejrbringelsen af et eventuelt Sejlløb til Ribe, naar Tærskelen i den projekterede Sluse for Ribe Aa ikke lægges højere end 12 Fod under dagligt Højvande.

Til Slutning skal tilføjes nogle Bemærkninger om, hvorvidt et Digeanlæg vil støtte *Ribe Bys økonomiske Forhold*.

Selve Ribe By lider under Oversvømmelserne, hvorfor Opførelse af et Dige vil blive til Beskyttelse for denne; saavel Ribe Kommune som Borgere i Byen eje Jord, hvoraf en Del er udsat for Beskædigelse ved Stormfloder, og altsaa tage Kommunen og Borgerne for saa vidt og paa samme Maade som Egnens Befolkning i øvrigt direkte Del i den Fordel, som Digeanlægget antages at være for Egnen. Naar det i Hedeselskabets Skrivelse hedder, at det formentlig „er en sund og god Hjælp, der ydes ogsaa Ribe By gennem dette Digeanlæg, ved hvilket foruden selve Byen og de den tilhørende Enge tillige Byens Opland beskyttes og værdiforøges“, skal Kommissionen derfor bemærke, at det utvivlsomt er til Fordel for Byen, at Oplandet efterhaanden faar forøget Værdi; men for saa vidt der tænkes paa, at der ved Bebyggelse af Marsken skulde blive Plads for flere Beboere og derigennem for større Forbrug og større Handel paa Ribe, maa det vel erindres, at det vil være længe, inden saadan Bebyggelse vil finde Sted (sml. medfølgende Aktstykke 3).

*) Hedeselskabet fremsætter den Bemærkning, at Diget, saafremt et Digeanlæg af samme Art Syd for Grænsen kommer til Udførelse, bør sættes i direkte Forbindelse med dette, hvorved Fløjdiget Sydvest om V. Vedsted spares, og en Del mere Areal beskyttes; men Kommissionen er af den Formening, at man — bortset fra, at denne Sag ikke burde udsættes paa aldeles ubestemt Tid — ikke burde bygge dette Dige i Forbindelse med et Dige i en fremmed Stat, da dette, selv om man bliver enig om Opførelsen, vil medføre store Gæner i Spørgsmaal vedrørende Vedligholdelsen og i Tilfælde af mangelfuld Vedligholdelse i det ene Land vil føre overordentlig stor uforstyldt Ødelæggelse over det andet Land, en Ødelæggelse, for hvilken Erstatning vanskeligt kan faas.